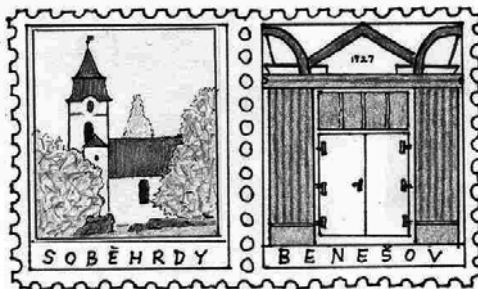

ČÍSLO 74 (1/2013)

BŘEZEN 2013

Věstník evangelických
sborů
na Benešovsku

SOBĚHRD SKÝ BRATR

POSTNÍ ZAMYŠLENÍ

Co znamená půst?

Na začátku postního období jsme byli s manželem v místní nové malé restauraci. Majitelka restaurace, která je katolického vyznání – mi řekla: „Vy to máte dobré – ta vaše církev asi není ohledně postního období tak přísná.“ Trochu mě to zarazilo, ale pak mi to došlo. Měla jsem před sebou pivo (malé) a langoš (také malý – vzhledem k ceně za něj). Přiznám se, že se mi vůbec nechtělo připustit, že by „ta naše církev“ byla nějak méně přísná, a tak bych se nyní chtěla zamyslet, co si představuji pod pojmem „půst“.

V Ježíšově Kázání na hoře stojí: *A když se postíte, netvařte se utrápeně jako pokrytci; ti zanedbávají svůj vzhled, aby lidem ukazovali, že se postí; amen, pravím vám, už mají svou odměnu. Když ty se postíš, potřij svou hlavu olejem a tvář svou umyj, abys neukazoval lidem, že se postíš, ale svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí (Mt 6,16-18).*

Půst má tedy zůstat mezi člověkem a Bohem, skrytý před lidmi. Tato skrytost je sebeobranou před pokrytectvím. Člověk se má rozhodnout, zda v postu sestupuje na dno svých možností, aby poznal možnosti Boží – nebo jestli předvádí svou zbožnost před lidmi.

Ježíš zde klade zvláštní požadavek: Ten, kdo se postí a nezastírá, že se postí, je pokrytec. Zatímco ten, kdo se postí, a přitom se tváří, že ne, pokrytec není. Pokrytectví, o kterém tady Ježíš mluví,

ale může být neuvědomělé a upřímné. Vždyť je přece pěkné jít ostatním příkladem. Ale ti, kdo svým výkonem oslovují ostatní, už mají svou odměnu v ohlase, který získají u lidí. Ale možná si ne všimli, že se mijejí původním smyslem toho, proč se postí.

Praví-li Ježíš: *když se postíte*, neodmítá půst zásadně. Nevěnuje ale žádnou pozornost ani jeho provádění, ani jeho účinkům – jen jej chce očistit od pokrytectví. Jako pokrytectví vidí nápadnost, se kterou se půst dodržuje. Netvařte se utrápeně jako pokrytci. *Ti zanedbávají svůj vzhled* – pokyny pro veřejný půst, hlavně v dobách ohrožení, vyžadovaly obléknout si žíněný šat, posypání popelem, chození naboso, odmítnutí obvyklé péče o tělo. Kromě toho měly být odloženy běžné starosti a radosti života (uzavírání obchodů, svatebních smluv, manželský styk...). Jenže ten, kdo se takto postí pro lidi a hledá u nich uznání, jak je zbožný, popírá vlastní smysl postu, totiž popřít sám sebe před Bohem. *Amen, pravím vám, už mají svou odměnu*, říká Ježíš.

Ježíš předkládá protikladné stanovisko: *Když ty se postíš, potři svou hlavu olejem a tvář svou umyj*. Židovský lid velmi dbal na čistotu a na omývání těla. Také potírání olejem bylo běžnou péčí proti vysušování pokožky. Nejde tedy o provokativní nadsázku, když Ježíš vybízí k této pravidelné osobní hygieně i při postu, ale prostě o to, *abys neukazoval lidem, že se postíš*. Takový půst lidem na odiv je přece naprostým protikladem pokoření se před Bohem. Tvůj půst ať je zřejmý *tvému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí*. Jakýkoli projev zbožnosti je cenný svou vnitřní náplní, patrnou samotnému Bohu. Okázalost, která má udělat dojem na lidi, každou zbožnost znehodnotí.

Zpovrchnění postu do vnějších projevů napadl už prorok Izajáš a jde v těchto výročích dokonce dále než Ježíš – požaduje půst jako sociální projev: zřící se pokrmu, nápoje či pěkného ošacení ne symbolicky, ale skutečně, tj. rozdělit se s nuzným (srv. Iz 58,5-7).

Ponovozákonní vývoj přijal praxi postů v plném rozsahu. Až reformace se lekne toho, jak silně jsou posty pokládány za záslužné skutky a téměř se od nich odvrátí. Je ale otázkou, jestli se tím neodchýlila na opačnou stranu – Ježíšovi jde jistě o vnitřní smýšlení, ne o vnější obyčeje. Ale sotva se dá prokázat, že vnější obyčeje odmítá z principu. Myslím, že s vnějšími obyčeji se může ztratit i vnitřní smýšlení. Na druhé straně ale u Ježíše nenajdeme doporučování postu jako duchovního cvičení k vlastnímu sebezdokonalování, jak se s ním nejednou setkáváme.

Myslím, hlavní smysl postní doby je ve výzvě k pokání a k přípravě na Kristovo vítězství. *Čiňte pokání a věřte evangeliu*, říká Ježíš (Mk 1,15). V pokání poznáváme velikost Božího milosrdenství a přijímáme odpuštění. Postní období se tak může stát časem upevnění víry v milosrdenství našeho Boha. Časem naší proměny, smířením s Bohem, vnitřním uzdravením. Časem otevření srdce pro Boha, aby v nás mohl konat své mocné skutky.

Ježíš Kristus šel tímto světem cestou lásky a služby druhému člověku. Postní doba nás také vede k otevření srdce a oči pro své bližní. K podělení se o dobré slovo, o čas k naslouchání, o čas radosti, o čas smutku, o čas modlitby, o kus cesty, po které jdu. Možná i o kus chleba či část peněz. Všechno to může být půst, který určitě nepovede ke ztrátám, ale který nás obohatí a přivede k Velikonocům. K Velikonocům, které jsou pro nás svátkem svědectví o velkém Božím obdarování. Bůh nás skrze Ježíše Krista obdaroval životem. Životem věčným, který začíná už tady na zemi naším narozením a putováním a nakonec smrtí, která však není konečnou skutečností.

Pavla Janděčková

KÁZÁNÍ

Nazír na vinici! Soudců 14, 1 – 19

Prátele v Kristu, na příběh Samsona, soudce Izraele, se dá dívat různě. Třeba jako na bajku o trochu rozmazleném vymodleném spratkovi, kterému maminka podstrojuje, kdežto otec si z něj zoufá. Nevyrostl mu synek do poklidného hospodaření. Manoah to musí celé odtáhnout sám, žádný odpočinek na stará kolena – leda strach, co zas vyvede jeho syn. Samson si chodí na zálety do Pelištejských měst a dělá tam rozruch. Chodí si tam po vinicích, pije víno, což má jako nazír zakázáno, a domlouvá si sňatek s kdejakou Pelištejkou! Ještě k tomu nutí rodiče, aby mu jeho konání posvětili, i když ví, že to jde proti jejich víře a přesvědčení. A když se sňatek milému slunečnímu Samsonkovi nevyvede, odebírá se schovat za mamčinu sukni, nebo nasupeně odběhne a vyvádí.

Na Samsona ale můžeme hledět také úplně jinak. Můžeme jeho úkol vidět také jako způsob Božího činění. Skrze provokativní činy soudce Samsona **provokuje sám Bůh**. Neprovokuje jen pyšné Pelištejce – válcovače izraelského lidu, ale provokuje také zvyky a víru

starověkého Izraele, a nejen jejich víru a zvyky. Všechny ty předpisy o jídlech, o tom, koho si má správný Žid vzít, všechny ty škatulky, které sice pomáhají, aby zotročený lid přežil, ale také brání vidět dál, vidět za ně. **Vidět, že svoboda Božího lidu nestojí na předpisech, ale na pevné víře, že Bůh je s námi stále jako Bůh živý, který dodává sílu do života, který touží vysvo-bozovat z otroctví i velice podivnými praktikami.**

Pro Pelištejce byli Hebrejové jako **myši, co zalezou do děr, když na ně kdokoliv vytáhne a zařinčí zbraněmi.** Pelištejcům to fungovalo, i když Izraelité věřili, že Pán Bůh je s nimi. Jenže když měli tuto svou víru osvědčit, rozklepala se jim kolena. Nakonec to vypadá, že rezignovali, a že už se jim vlastně ani nic měnit nechtělo, že si na tenhle stav zvykli a naučili se v něm tak nějak chodit.

Samson je ale ve svém jednání naprosto jiný. Chová se naprosto svobodně. Nic moc si nedělá z vrásek svých rodičů ani z množství Pelištejců. V zádech cítí popouzení Ducha Hospodina a už tuší něco ze svého velkého úkolu.

Poprvé sestupuje do původně izraelského města Timnaty, které okupují Pelištejci. Míří si to tam za denního světla. Nejde tam skrytě, naopak nechává svou zlatou kudrnatou kštici svítit všem do očí. Ničeho se nebojí. Mašíruje si to rovnou do centra, kde se mu zalíbí jedna hezká pelištejská dívka! **Ta je ta pravá,** tu musí mít, ta mu pomůže v úkolu! **Tuhle holku Hospodin postavil** před oči Samsona.

A hned druhý den vleče své rodiče, kteří mu marně svatbu rozmlouvali, do Timnaty. Rodiče jsou zřejmě dost pozadu, protože Samson plný nadšení z budoucí ženy, přišel k branám města, kde byl vinohrad, o poznání dříve.

No, Nazír na vinici! To je ještě horší než lišky na vinici! Kdo to kdy viděl. Ten by se měl vinicím obloukem vyhýbat, ale náš Samson – Nazír je z jiného těsta. Když se tam tak těmi vinicemi loudal, aby jej staří rodiče mohli dostihnout, vyskočil na něj lev. V tu ránu do něj **sjel jak blesk Duch Hospodinův** a holýma rukama - jako Herkules – roztrhl lva vejprůl. Jak hada. Žádné výčitky si z toho nedělal. Pohodil tam tu mršinu a řekl si: uvidíme, co z toho vyleze (matce a otci se ale o ničem nezminil).

V té době se věřilo, že z mršín zvířat se rodí včely, a jak známo, včely nosí med. A med to je přeci jeden z atributů země zaslíbené – „mlékem a medem země oplývající“. Ještě tak to mléko a „restaurace“ (obnovení) země zaslíbené může začít! **Uvidíme, jestli Samson nezadělal na velikonoční vysvobození již tímto svým prvním činem.**

Samson nakonec na rodiče ani nepočkal. Vše si zařídil sám a už je žene zpět. „Za tejdén svatba! Jdeme péct koláče!“ huláká na unavené rodiče jak Obelix, když dostal chuť na divočáka nebo na Římana.

Za týden jdou zpět. Manoach s paní Manoachovou se za celý život nepodívali dál než za své pole a za poslední týden jdou do okupované Timnaty už podruhé.

Osobně bych nečekal, že tahle výprava má osvobodit zemi zaslíbenou. Tohle že má být vojsko, kterým zničí Samson šiky Pelištejců? Inu! Bůh se zjevuje, komu se zjevuje, a počítá s tím, s kým počítá, prostě jedná, jak chce. Soudce Gedeon také musel své vojsko zredukovat, aby zvítězil, a Ježíš? **Ježíš dokonce musel podstoupit potupnou smrt na kříži, aby se ukázala moc a sláva Boží celému světu. Proč by tedy zrovna z těchto dvou neb tří neměla vzniknout posila celému izraelskému národu?**

Vraťme se k Samsonovi. Cestou si Samson odskočil podívat se na tu mršinu lva. Jakoby věděl, že tam něco speciálního vznikne. **Nalezl tam onen med.** Včelích žihadel se nebál, a tak nabral medu plné hrsti a šel zpátky k otci a k matce. Dal jim okusit medu - jako by jim dával trošku z toho, co to je ta země zaslíbená. A tak posílnění na těle i na duchu jdou na svatbu svého syna. (Samson jim opět neřekl, kde ten med vzal – tohle tajemství si nechává pro sebe. Bude se mu hodit.)

Kdo by čekal, že svatba proběhne v klidu, čekal by marně. Ona totiž ani neproběhne. Sváteční dvojité Ano snoubenců neuslyšíme, za to však slyšíme, jak Samson pořádá hodokvas (Spořádané izraelské ucho dělá, že neslyší.). Nová rodina mu dokonce zajistí 30 nových přátel. Chtějí si Samsona „popelištejstit“. Samsona ale ruch hodokvasu začne brzo nudit a vymyslí jednu ze svých rošťáren.

No rošťárna, teprve teď se má ukázat pravý důvod Samsonových návštěv Timnaty. Finta s ženskou od Hospodina ale dopadne trochu jinak, než na počátku zamýšlel (ostatně Samson a ženské, to byla jeho „Achillova pata“ po celý život).

Ale ten důvod. Samson s rysi Herkula a Obelixe začíná svůj boj s Pelištejci zajímavou taktikou. Kdo by čekal, že do něj zase sjede Hospodinův duch a pobije Pelištejce a město Timnatu předá vítězoslavně Izraelcům, je na omylu. Samson přichází neočekávaně s hádankou. Jako by chtěl ukázat, že není jen horda svalů, ale že Pelištejce hravě přetlačí i rozumem. Pelištejci lačníci po výhře vidí, že mohou snadno přijít k pohádkovému jmění a chtějí hádanku slyšet. Když jim Samson tu hádanku poví, svatba se rázem promění

z hodokvasu na knihovnu plnou vysokoškoláků horečnatě studujících ve zkouškovém období.

Hádanka zněla takto: „Z pojídajícího **vyšlo** mé jídlo, a ze siláka **vyšla** sladkost.“ A sebejistí Pelištejci najednou nevědí nic. Nic jim není platné, že jsou vládci země, tehle hebrejský kluk se zlatými vlasy je dokonale převezl. (Ostatně říkali si o to).

Třetího dne se ovšem ukázalo, z jakého těsta tihle Pelištejci jsou. Místo, aby se nechali poddat, vyhrožují budoucí Samsonově manželce: „Nevyzvíš-li odpověď, vypálíme tvůj dům i s tebou a s tvým otcem.“ Ta tam je rodová příslušnost. Když se jedná o peníze nebo o potupu, nezná Pelištejec bratra ani sestru. To je znak okupace „par excellence“.

Co jí zbývá chuděrce. Plačíc smáčí den za dnem Samsonův šat, a když je Samson celý promočen, odpověď na hádanku (jí) vydá. I když se Samson vzpírá slovy: „Ani rodičům (čti mamince) jsem ji nesdělil, tak proč tobě?“, podlehne jí. Samson má taky srdce, není to přece žádný stroj.

Ona odpověď oznámila a muži pelištejští, celí načínčaní, usměvaví a hrdí, jak vyžráli na Samsona, mu na nevylušitelnou hádanku dávají odpověď: „Lev je to, a med z něj vyšel! Samson, máš sice dlouhé vlasy ale rozum kratší než my! Dlužíš nám košile!“

Samson jim odsekl něco „o orbě s jeho jalovicí“, vyčítavě se podíval na svou budoucí ženu a dal se do přemýšlení, kde sehnat těch 30 košil pro vykutálené Pelištejce. Hospodinův duch ho na holičkách dlouho nenechal. **Sjel do něj opět jako blesk z čistého nebe** a Samson se vydal pro košile do Aškalonu - jednoho z pěti největších pelištejských měst. Vyhlédl si tam 30 mužů, které pobil, pobral jejich sváteční košile a předal je v Timnatě. Při pohledu na timnatské Pelištejce se dopálil ještě víc a odkráčel do domu svých rodičů.

Ze Samsona siláka vyšla první navštivenka Pelištejcům, ale také „pozdravení“ svým soukmenovcům ve víře. Na obzoru se objevil Boží muž, který právě začíná svou pouť. Samson zdvihl prapor víry, který se válel v prachu pod nohama Pelištejců.

Samson bez bázně a hany s Duchem svatým v zádech tak otevírá Velikonoční cestu za svobodou. Jedná tvrdě, ale v jeho činech je cítit spravedlnost a odhodlaného svědka víry. Nejedná jako svévolník a ukrutník, ale jako ten, který chce lámat okovy otroctví. Zve nás tak podobně jako náš Pán a Spasitel Ježíš Kristus, který zlámal okovy podobné i větší velikosti, okovy, které člověku brání hledat Boží království – „zemi zaslíbenou“. Nechme se zlákat touto jejich nabídkou. Amen

Matěj Opočenský – vikář

VÝROČNÍ SBOROVÉ SHROMÁŽDĚNÍ – BENEŠOV

Milí přátelé, sestry a bratři z Benešovska, Vlašimska a všech dalších míst našeho sboru,

Letošní výroční sborové shromáždění vykonáme
v rámci bohoslužeb
v neděli 17. března od 9,00 v Benešově

Zpráva staršovstva o sboru za rok 2012

K 31. 12. 2012 činil **počet členů** našeho sboru **286 duší**. Zemřel 1 člen sboru, odstěhovalo se 5 a 1 vystoupil. Bylo požehnáno **2 manželským svazkům**. Svátost **křtu** byla udělena **2 novorozencům**.

Bohoslužby se konaly v Benešově 57x, ve Vlašimi 42x, s průměrnou účastí Benešov 34, Vlašim 7 účastníků. Pravidelně se konaly "bohoslužby pro malé i veliké" 1. neděli v měsíci. Spolu s dětmi a Teofilem jsme naslouchali zvěsti evangelia podle Lukáše. Během léta nás provázely příběhy mesiáše na útěku, pronásledovaného krále Davida. Od konce prázdnin nasloucháme společně s dětmi „druhé sérii příběhů pro Teofila, tedy knihy Skutků apoštolských. **Program bohoslužeb projednává staršovstvo**. Mimo kazatele T. Trusiny je **připravoval** též ordinovaný presbyter Tomáš Dušek a od října vikář Matěj Opočenský. Privítali jsme několik hostů, Bernarda Martina, Petra Tureckého, Pavlu Janděčkovou, Annu Šourkovou. Staršovstvo je vděčné i za službu čtených bohoslužeb, které připravoval br. kurátor Jiří Zavadil.

O **doprovod** společných písní se dělili sestra Libuše Marešová na harmonium, Jan Kašpar a Alžběta Trusinová na klarinet, Hana Zemanová na klavír. Ve Vlašimi doprovází sestra Ludmila Volencová. Na bohoslužby vás vítají svou **službou presbyteři**.

Po celý rok probíhala **nedělní škola**, kde se 2-9 dětem střídavě věnuje šest sester. Scházeli se také k pravidelným poradám za koordinace Ivy Kašparové. Osnovu probíraných témat tvořilo evangelium podle Lukáše a od září kniha Skutků apoštolských.

Biblické hodiny se čtrnáctidenně konaly **na Benešovsku**, tj. v Benešově, Bystřici, Semovicích a Týnci (úterý; 21x), ve **Vlašimi** (čtvrtek; 18x), v Mirošovicích (pondělí; 13x), konfirmandi se scházejí společně ve Voticích (středa 10x). V zimě a na jaře jsme probí-

rali cyklus „Nenásilí ve Starém Zákoně, od podzimu „Tak svět (a církev) odplácí.

S dětmi jsme na **střeďečnících biblických hodinách** na faře probírali příběhy vyvedení z otroctví (Exodus) a evangelium podle Marka. Na 37 setkáních se scházelo od 1 do 7 dětí. S konfirmandy probíráme postupně vyznání víry, účastní se i seniorátních víkendovek.

Spolupráce se **střediskem Diakonie ve Vlašimi** se utěšeně rozvíjí. Jeho kapacita, především v azylovém domě pro matku a dítě, je víceméně vytížená. Po celý rok jsme tu konali biblioterapii, které se účastnilo zhruba 6-8 dětí současných i bývalých klientek i spolu s maminkami. Děti se účastnily i víkendových setkání, byly v létě na **sborovém táborovém pobytu** ve Strměchách a rády se podílely na přípravě **vánoční hry**. Společně jsme připravovali **Den otevřených dveří** v září. Ve vedení Střediska pokračovala správní rada a kompetentní i obětavá ředitelka Petra Povolná. Její zprávu uslyšíme na sborovém shromáždění.

Mladí lidé i rodiny se pravidelně setkávají při „bohoslužbách pro malé i velké v Benešově. Někteří mládežníci a mládežnice vypomáhají v nedělní škole, další při víkendovkách a na tábore. Dobrou příležitostí pro setkávání byla návštěva z partnerského sboru v Czechowicích.

Od října koná ve sboru **vikariát Matěj Opočenský** z Litoměřic. Jak se mu v našem sboru pracuje, nám poví sám.

Staršovstvo probírá průběžně jak otázky našeho sboru, tak měnícího se života církve. Soustavněji se věnujeme tématu odluky církve od státu, která do budoucna znamená nárok platit kazatele z vlastních zdrojů. Zorganizovalo brigády, br. **kurátor J. Zavadil** se účastní seniorátních setkání, **Mirka Nulíčková** nás zastupovala v **předsednictvu konventu**, pečuje o sborové **účetnictví, kancelář, gratulace** jubilantům a mnoho dalších jednotlivých úkolů. **J. Macháček** bez okolků zapisuje, nejen na staršovstvu, ale i na schůzích dozorčí rady Diakonie. **Br. J. Šíma** se věrně stará o náležitosti naší pokladny a dokonce ho to i baví. **K. Martínkovi** děkujeme nejen za profesionální revizi hospodaření, ale i za pečlivou inventarizaci. Letos bychom chtěli dokončit nátěry oken a plechů na střeše. Na svatodušní svátky jsme přivítali početnou skupinu z partnerského sboru v polských Czechowiczích a děkujeme rodině **Dáši a Pavla Kašparových**, která o kontakty vytrvale pečuje.

Během roku se zaběhla „**kočárkárna**“, setkávání maminek s malými dětmi. Děkujeme Petře Macháčkové, která celý ansámbl občas pozve do jejich „zmrzlinové vily“. Schází se i 8 maminek s 1-2 dětmi, a rády uvítají další zájemkyně.

V loňském roce jsme **se rozloučili** se sestrou J. Zoulovou. Bratr farář ovšem konal několik dalších rozloučení s členy jiných sborů či necírkevními. Připomínáme, že pro rodinu a pozůstalé je možno uspořádat ve sboru **rozloučení bez rakve**, jen je nutno domluvit se s br. farářem.

Bratr **farář** Tomáš Trusina se účastní práce seniorátního výboru, od léta spolupracuje v obnovené skupině pro přípravu materiálů nedělní školy a se souhlasem staršovstva vede i vydavatelskou činnost v nakladatelství EMAN.

Ekumenické kontakty mají v životě sboru důležité místo. Kazatel se každý měsíc účastní setkání duchovních všech církví z Benešova a okolí. Jednou za dva měsíce se konají **ekumenické bohoslužby**. Spolu s Náboženskou obcí ČSCH v Týnci konáme bohoslužby při svátku Mistra Jana Husa. V Trhovém Štěpánově a Vlašimi se setkáváme s Církví bratrskou během ekumenického modlitebního týdne a o vánocích. Loni pokračovaly ekumenické bohoslužby spolu s římskokatolickou a československou církví ve Vlašimi.

Dále pokračovala **duchovenská služba** na oddělení ošetrovatelské péče v **benešovské nemocnici**. Každý pátek dopoledne se tu zájemcům věnuje některý duchovní. Na našeho br. faráře vychází 1–2x měsíčně.

Přednášky pro veřejnost se v poslední době vrátily do naší modlitebny. Petr Turecký nás seznámil s podivuhodným světem orchidejí, Matěj Opočenský vyprávěl o putování volyňských Čechů.

Děkujeme všem, kdo se viditelně i nenápadně podílejí na práci sboru, věnují mu čas, síly, finanční prostředky, modlí se za něj, přicházejí s různými nápady, podněty a připomínkami. Služba Pánu církve nebývá vždycky vidět, přece má smysl a dobrou budoucnost, Považujme si toho, že jsme k ní přizváni.

Staršovstvo benešovského sboru

VÝROČNÍ SBOROVÉ SHROMÁŽDĚNÍ – SEDLEC PRČICE

Zpráva staršovstva o životě a stavu sboru – za rok 2012

SBOROVÝ PROGRAM

Neděle: 8:30 – bohoslužby
(první neděle v měsíci – 8.30 rodinné bohoslužby)
nedělní škola – druhá až třetí neděle v měsíci

Středa 18:00 – setkání žen

Čtvrtek 18:00 – bibl. hodina – děti
18:45 - konfirmandi, mládež

Pátek 19:00 – bibl. hodina - dospělí

Jeden pátek v měsíci – 20:00 – staršovstvo

Sbor má statut podporovaného od 1.6.2010 do 31.5.2014.

Členové sboru se scházejí k pravidelným nedělním bohoslužbám. První neděle v měsíci se konají rodinné bohoslužby. Nedělní škola se koná 1x za měsíc. Po bohoslužbách společně posedíme při kávě, čaji a občerstvení.

Při bohoslužbách čtou 1. čtení presbyteri, při rodinných bohoslužbách děti.

Dětských biblických hodin se účastní 4 -5 dětí, přípravy na konfirmaci 2 děti.

O Vánocích děti z našeho sboru spolu s dětmi z Benešova hrály vánoční divadlo za hojně účasti dětí, i diváků.

Děti a mládež z našeho sboru se účastnily víkendovek a letního tábora, které jsme pořádali ve spolupráci s benešovským sborem.

Staršovstvo se schází pravidelně 1x za měsíc. Má 7 členů a 2 náhradníky. Schůzi se účastní administrátor, f. Tomáš Trusina z Benešova. Program jednání se skládá z rekapitulace událostí ve sboru v minulém měsíci a z připomínek členů k tomu, co se událo. Potom pokračujeme rozhovorem o programu na nadcházející období. Staršovstvo reaguje také na podněty a požadavky seniorátního výboru a synodní rady.

Náš sbor se rozrostl o 1 člena – přestupem (Štěpánka Pejšová).

Společné sborové aktivity:

Slavíme společně narozeniny (hlavně ženská část sboru).

1. května jsme v přírodě četli společně knihu „Máj“. Připojili se k nám tradičně i manželé Trusinovi a několik lidí, kteří nejsou členy našeho sboru.

V srpnu jsme strávili víkend ve Strměchách u Pelhřimova.

Podnikáme společné návštěvy koncertů, divadla, přednášek.

Ekumenická spolupráce:

Společné biblické hodiny s místními katolíky se prozatím nekonají.

V říjnu (v našem sboru) – povídání o katolické církvi: pater Janata a pater Masařík, f. Turecký a několik členů husitské církve.

V prosinci ((v našem sboru) – povídání o katolické církvi: pater Janata, f. Turecký a několik členů husitské církve.

Konají se občasně schůzky se zástupci církví z okolí: církev meto-
distická, husitská, katolická, adventisté, unitáři.

Pastorace

Kazatelka koná pastorační návštěvy.

Členům, kteří se neúčastní pravidelného sborového programu, nosí sborové dopisy, chodí popřát k narozeninám, informuje je o činnosti sboru, zve na sborové akce...

Navštěvuje nemocné v místní LDN a Domov pro seniory.

Dochází do Dětského domova v Sedlci-Prčici (školské zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy dětí a mládeže).

Spolupracujeme s místním informačním centrem a místním městským úřadem (starostkou města).

Informace o sboru (bohoslužby, sborové aktivity, kontakt na kazatelku, nabídka osobních rozhovorů) jsou na internetových stránkách města.

Nabídky sborových akcí vycházejí v místních periodikách.

Po nabídce osobních rozhovorů (pastorační péče), která vyšla v místních novinách – se ozvalo několik zájemců (lidé mimo církev).

Návštěvy:

17.6. – bohoslužby – prof. J.Štefan – výjezdní zasedání ETF na Moninci. Pak posezení při občerstvení, povídání o historii sboru, prohlídka města, židovského hřbitova.

Posezení s hostem: F. Josef Bartošek – přednášky o své cestě do Indie (v našem sboru). Plánujeme pozvat další hosty.

V květnu a v prosinci se v naší kapli uskutečnil Vánoční koncert dětí místní ZUŠ, kde účinkovaly také děti z našeho sboru (za hojně účasti dětí i posluchačů).

Scházíme se pravidelně k brigádám – úklid sborové místnosti a kostela.

Nezbytné úpravy konáme svépomocí.

Svépomocí (za vedení Jana Kabička) budeme předělávat dřevěnou podlahu v kapli (od města jsme dostali finanční dar 85 000 Kč). Sestra farářka Jandečková napsala poděkování zastupitelstvu města. O finanční podporu žádáme také Jeronýmovu jednotu.

Děkujeme všem, kdo přispívají na práci sboru formou salárních i jiných darů, nedělních sbírek, prací, praktickou pomocí či radou.

Děkujeme Markétě Součkové za její obětavou a pečlivou práci při vedení sborového účetnictví.

Děkujeme s. Mirce Nulíčkové z Benešova za pomoc, kterou poskytuje Markétě Součkové při vedení sborového účetnictví.

Děkujeme f. Tomášovi Trusinovi, že se vzdává části své odměny za funkci administrátora. Děkujeme mu také za celkovou podporu sboru. Také mu děkujeme za zastupování a podporu P. Jandečkové v jejím studiu na ETF.

Děkujeme těm, kdo obstarávají hudební doprovod při zpěvu, tedy Kláře Kabičkové, Anně a Janovi Dvořákovým a Alžbětě Součkové.

Děkujeme Marcele Doktorové za vedení sborové kroniky. Také jí děkujeme, že se ujala práce redaktorky Soběhrdského bratra. Děkujeme Květě Křemenové za skládání veršů k narozeninám pro členy sboru. Děkujeme Evě Roztočilové za výrobu dárků pro děti a za výrobu přání k vánocům pro nemocné v LDN a v Domově pro seniory.

Děkujeme Václavovi Jandečkovi za opravy a přípravu modlitebny na bohoslužby během zimního období.

P. Jandečková děkuje všem za podporu, pochopení a toleranci pro její studium na ETF.

za staršovstvo kurátor sboru: Petr Dubský

➤ **Ještě ohlédnutí na Vánoce**

V předvánočním čase se v naší kapli konaly dvě krásné kulturní akce. O třetí neděli adventní (16.12. 2012) si děti ze ZUŠ Sedlec-Prčice pod vedením paní učitelky Račkové a dalších učitelů ZUŠ

připravily předvánoční koncert. V kapli se shromáždili nejen členové místní ČCE a rodiče vystupujících dětí, ale i mnoho dalších návštěvníků. Krásná hudba nás všechny naladila do dalších dní.

O týden později (23.12. 2012) se u nás již tradičně konala vánoční hra, ve které účinkovaly děti ze Sedlce-Prčice, Benešova a Vlašimi. Tentokrát se jmenovala Vánoční skutky a byla inspirovaná biblickou knihou Skutky apoštolů. Hra byla nejen zábavná, ale vybízela také k zamyšlení nad tím, jak vánoční svátky vnímáme a co všechno pro nás znamenají.

**Na víkend 26-28. dubna chystá benešovský sbor
JARNÍ VÍKENDOVKU DĚTÍ V SOBĚHRDECH
Téma: Králové moudří i nemoudří
Cena 250 Kč, přihlašujte se do 8.4.2013 na benešovské faře**

VÝROČNÍ SBOROVÉ SHROMÁŽDĚNÍ – SOBĚHRDY

V roce 2012 byl v rámci našeho sboru vykonán jeden pohřeb, dvě svatby, jeden křest.

Bohoslužby

V loňském roce se konaly bohoslužby 55 krát. 14 krát byla vysluhována Večeře Páně (o prvních nedělích v měsíci a o církevních svátcích).

V létě dokončil farář Petr Turecký cyklus kázání na Markovo evangelium a začal kázat cyklus kázání na vybrané kapitoly z knihy Genesis. Stejně jako v předchozím roce se jedná o způsob kázání tzv. lectio continua. Hlavní zřetel se bere na linii textu, tedy hlubší zasazení textu do širších souvislostí celku.

Jednou měsíčně (vždy první neděli v měsíci) se konají tzv. **rodinné bohoslužby**, v jejichž rámci se koná nedělní škola pro děti vedená sestrou Janou Tureckou. Třikrát se konaly bohoslužby pro děti s obrázky. Pro systém soustředění rodin s dětmi na první neděli v měsíci jsme se rozhodli po zkušenosti s roztržštěnou docházkou rodin. Některou neděli děti v kostele byly, jinou nebyly – a to znesnadňovalo přípravu nedělní školy.

Kromě faráře Petra Tureckého se **podíli** na bohoslužbách také

ordinovaný laik René Hudec. I loni kázalo v Soběhrdech několik hostů: emeritní seniorátní kurátor Petr Kraus, Pavel Klinecký, Jiří Ort, Pavla Janděčková, Elen Plzáková, Tomáš Trusina, Alexandr Flek. Čtenými bohoslužbami loni posloužili Pavel Stolař a Jan Rataj. **Zpěv** při bohoslužbách doprovází Jan Rataj, Vladimír Vachoušek a Marek Hudec.

Dne 23.9. se bohoslužba s Večeří Páně a oslavou **Dikčinění** konala v přírodě na Krásné hoře. V říjnu se díky manželům Stolařovým uskutečnil sborový výlet do sboru ČCE v Krouně a dalších přílehlých tolerančních míst.

Čtyřikrát proběhly **sborové neděle**, kdy se účastníci bohoslužeb zdrží ke společnému stolování a dalšímu programu. V lednu loňského roku jsme mohli vyslechnout kázání tvůrce bible 21. století Alexandra Fleka a pohovořit s ním při následném setkání ve sborové kuchyňce. V prostorách sborové místnosti se také konaly během loňského roku 2 přednášky botanika Martina Zouna. Na podzim jsme prožili společně tzv. **seniorátní sborový den**. Kázal při něm Jiří Ort, proběhla přednáška Petra Galluse.

Bohoslužeb se zúčastňuje průměrně 30 lidí. Tento počet za poslední roky neroste, spíše stagnuje. Starší členové sboru již často nemají sil se do kostela vypravit, farář je pravidelně navštěvuje. Loni jsme do sboru přijali rodinu Pavlíkových z Mnichovic. Obecně na vesnicích kolem Prahy přibývají do sborů ČCE noví členové z rodin, které se stěhují z Prahy. Bohužel se příliš nedaří zvát do sboru místní obyvatelé, a to ani na necírkevní akce.

Staršovstvo

Staršovstvo se sešlo v roce 2012 desetkrát. Na schůzích řešilo otázky ekonomické, organizační i pastorační. Atmosféra na schůzích je v zásadě nekonfliktní, pracovní, dělná. Schůzí se pravidelně zúčastňují i někteří náhradníci.

V roce 2012 se uskutečnily dvě finančně i organizačně náročné stavební akce – výměna oken na fáře (za podpory Jeronýmovy jednoty) a instalace akumulčních nádob do kotelny.

Výroční shromáždění se v roce 2012 zabývalo používáním liturgických barev v kostele na stolu Páně. Byla k tomu účelu jmenována komise, která staršovstvu doporučila nepoužívat dečky či ubrusy v liturgických barvách, ale zvážit připomínku liturgického období formou nápisu na ubrusu. Staršovstvo tento návrh akceptovalo.

Biblické hodiny

Biblické hodiny se konají již několik let pravidelně v čerčanském hospici, v Ládvi, v Mnichovicích, v Petroupimi. Celkem se biblických hodin zúčastňuje cca 24 lidí. Biblické hodiny se konají vždy na daném místě jednou měsíčně – a to v úterý. Nejzajímavější přírůstek nastal při biblické hodině v hospici, kde se nás schází v současnosti kolem deseti lidí. Od roku 2013 začnou pravidelné biblické hodiny v novém domu seniorů v Mnichovicích. Na biblických hodinách probíráme různé texty, buď k aktuálním tématům nebo vybrané pasáže z knihy Genesis nebo Markova evangelia. V hospici probíráme podrobně Markovo evangelium. Petr Turecký se snaží, aby účastníci biblických hodin byli v podobném biblickém kontextu, jako účastníci bohoslužeb. Často je tomu tak, že se jedná o dvě odlišné skupiny. Na biblických hodinách se farář Petr Turecký snaží prolnout diskusi účastníků s výkladem. Někde se to daří více, jinde méně. Obecně platí, že mladí diskutují více. Každá biblická hodina má tak jiný charakter. Obecně na všech biblických hodinách panuje rodinná atmosféra, kterou přináší biblický text a živé působení Ducha sv. Biblické hodiny jsou založeny na víře, že tam, kde se sejdou dva neb tři, je Kristus mezi nimi. Biblické hodiny tak spolu s bohoslužbami lze považovat za centrum dění sborového života.

Děti

Jak již bylo řečeno, děti se schází jednou měsíčně v nedělní škole nebo přímo při rodinných bohoslužbách. Nedělní škola se koná většinou v bytě faráře.

I loni proběhlo **setkání dětí v Luh u Čími**. Zúčastnilo se 34 dětí. Hlavní vedoucí a organizátorkou je Věra Hudcová. V organizaci pomáhá kolektiv mládežníků 15-17 letých. Vedoucí se setkávají i mimo pracovní přípravu tábora. Setkání v Luh u Čími je důležité nejen pro děti z rodin, které se aktivně účastní sborového života, ale zejm. pro děti z rodin, které nechodí do kostela, přesto jsou často se sborem spojeny. Ať už přímo rodově nebo přátelsky. Často jsou to děti rodičů, kteří byli v našem kostele kdysi konfirmováni. Některé děti pocházejí i z prostředí ateistického, tábor je jediným místem, kde se mají možnost setkat s biblickou zvěstí. Z toho důvodu považujeme tuto akci za velmi důležitou nejen pro náš sbor – ale i z hlediska misijního působení sboru na venek.

Na podzim proběhlo na faře **víkendové setkání dětí** (určené

zejména pro účastníky letního tábora), organizátory byli faráři Petr Turecký a Petr Wagner (farnost ČČSH Čerčany).

Na čtvrtou adventní neděli byla provedena dětská **vánoční hra**, kterou připravila a nacvičila Noemi Mottlová.

9.–11. 11. se v Soběhrdech konala **víkendovka pro menší děti** pod vedením členky pražského SOMu Magdaleny Šípkové na téma Potopa.

Konfirmandi

Konfirmandi se scházejí s farářem nepravidelně, přibližně dvakrát za měsíc. Konfirmační přípravy se účastní v současné době dva konfirmandi – z původní skupinky čtyř účastníků. Při konfirmační přípravě klademe velký důraz na dobrovolnost. Dříve byl kladen větší důraz na povinnou konfirmační přípravu. Téma jsme několikrát řešili na stránkách Soběhrdského bratra, k problematice se vyjadřovalo staršovstvo i farář. Farář vnímá téma jako dlouhodobě složité. Ani dřívější odlišný způsob konfirmační přípravy nevedl k vykazatelnému výsledku. Počet konfirmovaných vždy značně převyšoval počet konfirmandů, kteří by se později aktivně podíleli – i třeba jen – svou účastí při bohoslužbách – na sborovém životě. Jako nejjednodušší řešení se jeví dětem v konfirmačním věku nedávat na výběr a zařadit je prostě povinně do konfirmační skupinky. Zkušenosti z minulosti však ukazují, že to není nejvhodnější cesta. Farář upřednostňuje přátelskou atmosféru při konfirmační přípravě spojenou s ochotou dětí přijímat informace ze základů biblistiky nebo z dějin církve. Někdy hraje důležitou roli ve skupině i rozložení účastníků. Jedna dívka se nemusí cítit dobře mezi samými chlapci a naopak.

Konfirmandi jsou pravidelně zváni na víkendovky pořádané naším seniorátem. Jedno takové setkání proběhlo i v Soběhrdech 24.11., které organizoval faráři Mikuláš Vymětal a Lenka Ridzoňová. Jako host zde měl program o modlitbě farář Michal Šourek.

Mládež

Mládež se schází od loňského podzimu pravidelně 2x – 3x měsíčně v Ondřejově u Hudců za účasti faráře. Průměrná účast je asi 5 mládežníků. Mládež se aktivně účastní přípravy i vedení letního setkání dětí.

Někteří naši mládežníci hrají také v hudební skupině A-VEN!, v našem kostele se konal loni 2x jejich koncert. Mládežníci vypo-

máhají s hudebním doprovodem při různých příležitostech – jako je např. vánoční hra nebo víkendovky.

Na podzim se konal v Čerčanech hudební festival pro mládež organizovaný pražským SOMem, dále SOM na podzim zorganizoval v Soběhrdech seniorátní dny mládeže. O tématu modlitba a hudba promluvili např. Petr Wagner nebo Jáchym Gondáš.

Střední generace se v loňském roce sešla jenom dvakrát. Pravidelně se scházejí **senioři**. Scházíme se po rodinách i na faře. Setkání probíhají tak jako v jiných letech: součástí je biblické zamyšlení, René Hudec promítá fotografie z cest, promítání doprovází rozhovory. Všechna témata se nějak vztahují k víře, sboru, i často se probírají různá společenská aktuální témata. Přes různá trápení spojená s nemocemi i věkem se setkávání stále daří.

Pastorace

Zvláštní činností faráře jsou návštěvy členů sboru. Farář se snaží navštěvovat přednostně staré a nemocné lidi, kteří nemohou pravidelně navštěvovat bohoslužebná shromáždění sboru. Při návštěvě klade farář důraz na posílení vztahu mezi dotyčným a sborem. Farář se snaží s ohledem na danou konkrétní situaci, aby co nejvíce přišla ke slovu Bible, popř. modlitba, někdy i zpěv. Upřednostňuje návštěvy u členů sboru, kteří touží po kontaktu se sborem. Prosíme ty členy sboru, kteří vědí o někom takovém, o němž farář neví, aby faráře informovali, a on dotyčného navštíví.

Sbor a jeho působení navenek

Ekumena

Stejně jako v předchozích letech se konají pravidelně 3x-4x do roka ekumenické bohoslužby střídavě v Čerčanech, Pořící, Soběhrdech. Ekumenické bohoslužby bohužel nejsou příliš navštěvovanou akcí.

Velmi vřelé a úzké vztahy pokračují mezi Petrem Tureckým, Martinem Janatou (římskokatolická farnost Pořící nad Sázavou) a Petrem Wagnerem (náboženská obec CČSH Čerčany).

Petr Turecký stejně jako v předešlém roce udržuje kontakty s katolickou komunitou kolem kaple sv. Vojtěcha v Senohrabech. Petr Turecký také promluvil s Martinem Janatou při žehnání praporu hasičů v Mrači.

Hospic

Soběhrdský sbor se podílí aktivně na činnosti čerčanského Hospice Dobrého Pastýře. Farář PT pravidelně jednou týdně navštěvuje pacienty. Kurátor Jan Rataj je místopředsedou správní rady. Od 16.1.2012 je ředitelem hospice Jiří Krejčí. Navzdory trvajícím finančním potížím se daří poskytovat služby na velmi dobré úrovni. Hospic pořádá i akce pro veřejnost, jichž se náš sbor aktivně účastní.

Výstavy

V roce 2012 se v soběhrdském kostele konaly 2 výstavy – na jaře výstava Radana Wagnera, na podzim potom výstavy obrazů Jany Turecké.

Na podzim se konal tradiční **bazar** použitého oblečení. Bazar je největší společnou akcí, kterou náš sbor pořádá. Bazar má na starosti Drahuse Bohatová. Bazar by se nemohl konat bez obětavé účasti mnoha dalších lidí. Část letošního výdělku byla darována evangelickým sborům v Prčici a Zruči n. Sázavou.

Sborový časopis vychází 4x do roka, podílejí se na něm prčický, benešovský a soběhrdský sbor. Marie Stolařová je hlavním redaktorem časopisu, pravidelně do něj přispívá farář, kurátor, Petra Macháčková. Časopis vychází v tištěné podobě, ke stažení je i na internetu.

O **webové stránky** sboru se stará kurátor Jan Rataj. Snažíme se informovat veřejnost o konaných i připravovaných událostech ve sboru.

Mimosborové aktivity faráře

P. Turecký káže jednou měsíčně ve **Zruči n. S.**, doprovází jej na cestách i hudebně br. Vachoušek.

Petr Turecký se podobně jako v minulých letech zúčastňuje také těchto mimosborových aktivit: pracuje jako redaktor časopisu Protestant, působí jako virilní člen pražského SOMu, podílí se na akcích, které tyto platformy připravují.

**SBOR V SEDLECI PRČICI ZVE NA PŘEDNÁŠKU
FARÁŘE JOSEFA BARTOŠKA**

O INDII

NA TÉMA HINDUISMUS

PŘEDNÁŠKA BUDE V SOBOTU 23.3. V PRČICKÉ KAPLI OD 18:00 hodin

➤ LITURGIE

Vážení bratři a sestry,

současné trendy v naší církvi mě donutily k zamyšlení nad některými tradičními hodnotami, které v naší církvi vyznáváme. Primárně se všichni hlásíme k evangeliu Kristovu a křesťanským hodnotám vyjádřeným v Bibli.

Křesťanská víra respektive způsob jakým ji praktikujeme, vyjadřujeme a sdílíme, má však určitou tradici. Ta pramení z konkrétních historických událostí i z praktických zkušeností a životní moudrosti našich předků, na jejichž odkaz navazujeme.

Českokobratrská církev evangelická je církví protestantskou. Její kořeny historicky sahají až k učení Mistra Jana Husa, Martina Luthera a Jana Kalvína, kteří usilovali o reformu katolické církve. Reformace obecně se vyznačovala návratem k původní, čisté, biblické podobě církevního života. Jejím cílem bylo odstranit deformace v učení a praxi katolické církve. Dovolím si zde připomenout některé společné principy reformace:

- Sola scriptura (pouze písmem) vyjadřuje svrchovanost Božího slova nad zbožností církve či jednotlivce, jediným pramenem zjevené pravdy je Bible.
- Sola gratia (pouze milostí) lidé jsou spaseni pouze z Boží milosti, nikoliv vlastní aktivitou, zaměřeno proti záslužnictví.
- Sola fide (pouze vírou) spása se přijímá vírou, osobní vztah k Bohu je nezastupitelný, zaměřeno proti formalismu.

Reformace obnovila v eucharistii přijímání chleba a vína i pro laiky, odstranila mnišství, celibát a zjednodušila liturgii.

Slovo liturgie pochází z řečtiny a volně přeloženo znamená veřejnou službu nebo veřejnou práci. V obecném smyslu se používá pro označení bohoslužby jako veřejného shromáždění prováděného podle tradice a pravidel konkrétního náboženství či církve. Pravidlům pro bohoslužbu se rovněž říká ritus neboli rituál.

Je logické, že protestanté zjednodušili liturgii, protože primárně kladli důraz na pravdu, prostotu a soustředění se na jádro křesťanského poselství. Vnější formu považovali za důležitou pouze pro nastolení určitého přiměřeného řádu. Hlavní důraz však kladli na duchovní obsah, na spiritualitu, jakožto duchovní život reflektující životní praxi, což vyjadřuje i zmíněný princip sola fide.

Jak již bylo řečeno, reformace, v souvislosti s návratem k původní ryzí podobě církevního života značně zjednodušila liturgii, která je i v současnosti poměrně volná, což považuji za správné. Proto nechápu současné rádobý moderní trendy v naší reformované protestantské církvi, příkládající liturgii nepřiměřený význam. Tato iniciativa, upřednostňující povrchní vnější obřadnost před opravdovou spiritualitou, je dle mého názoru v protikladu s tradičními protestantskými hodnotami, na nichž stojí naše církve. Za škodlivou považuji zejména skutečnost, že důraz na přísné dodržování liturgických pravidel v sobě skrývá výrazné nebezpečí do budoucna, ve formě rizika odklonu od pravé spirituality a příklonu k povrchnímu rituálu folklórního charakteru v bohoslužbě. Ten sice může lahodit oku, ale ve svých důsledcích podporuje u věřících tendence k povrchnosti i v duchovním životě. Upřednostňování vnějšího efektu v bohoslužbě zkrátka dle mého názoru zákonitě svádí mnohé věřící k farizejství. Naši otcové to dobře věděli, a proto liturgii příkládali význam přiměřený, pouze ve smyslu určitého řádu či pořádku ve shromáždění, ale nic víc.

Pokud bych mohla doporučit trend ke zlepšení, směřovala bych ho k prohloubení duchovního života s důrazem na každodenní životní praxi. Na správné řešení praktických životních situací v dnešní složité době a zaujímání správných životních postojů, které by pramenilo z poznané a zjevené pravdy a moudrosti Božího slova. Ta ovšem není na povrchu, ale skrývá se mnohem hlouběji. Její objevení není jednoduché, nýbrž vyžaduje vynaložení značného úsilí (sola fide) spolu s darem Boží milosti (sola gratia). Proto je to úzká cesta, kterou projde jen málo vyvolených.

Absence této autentické spirituality a vyprázdňenost vnější formy bohoslužeb, které stále více nabývají folklórního charakteru, je ovšem příčinou odklonu většinové populace od oficiálních církví. Přitom ovšem nejde o odklon od náboženství. Jde o odklon od veřejné formy náboženství, které se přesouvá do sféry soukromí každého jedince a dochází tak k procesu privatizace náboženství.

Obávám se, že nepřiměřený důraz na liturgii a její prohlubování, by mohl mít zhoubný účinek ve formě ještě větší privatizace náboženství u dosud aktivně věřících a upřímně hledajících pravou spiritualitu. U každého člověka tvoří spiritualita jednu ze složek jeho osobnosti. Je symptomatické, že tam kde člověku chybí radost – opravdová ryzí radost pramenící z této spirituality, z autentického poznání pravdy a moudrosti Božího slova – vzniká v člověku určitý

deficit, jakási prázdnota v hloubi jeho duše, která je poté nahrazována povrchní zábavou.

Možná proto mnozí sociologové nazývají současnou společnost společností zábavy, prožitku.

Nesklouzněme v naši církvi k povrchnosti.

Hana Bublová

➤ EVANGELÍCI A NĚMCI PO VÁLCE

Na únorovém staršovstvu v Benešově jsme se ohlíželi i za proběhlou první přímou volbou prezidenta. Zajímalo nás zejména, jak snadno lze s lidmi manipulovat a čím vším to je. V druhém kole prezidentské volby se objevila i otázka poválečného odsunu čili vyhnání Němců. (Slova „odsun“ mnozí křesťané nechtějí užívat, neboť se přece používá pro nakládání s materiálem, nikoli s lidskými bytostmi). Je zajímavé, že právě tato historická otázka může mít stále účinný dopad na veřejné mínění. A já sám jsem vděčný za to, že jako evangeličtí křesťané nejsme v tomto případě vydáni napospas propagandě, ale můžeme navazovat na ty, kdo se k této bolestné otázce stavěli samostatně a nezávisle. Leckdy proti většinovému mínění, ale to už k tomu lepšímu z českobratrské tradice patří.

Připomeňme si tedy především pacifistu **Přemysla Pittera**. Za první republiky založil tzv. Milíčův dům pro děti z ulice na pražském Žižkově. Za války ukrýval děti židovské a od ledna 1945 (!) připravoval v Praze záchranu židovských dětí z koncentračních táborů. V polovině května '45 převzal čtyři zámky okolo Prahy (nám nejbliž leží „vládní“ Štířín, kde má i pamětní desku), z nichž zřídil ozdravovny pro židovské děti. Násilnou poválečnou českou odplatu vůči Němcům nazýval „gestapismem“, a když viděl poměry v internačních táborech pro Němce, kde umírali hladem kojenci a malé děti, vymohl si tam přístup a německé děti (včetně mládežníků z Hitlerjugend) odvážel do svých zámků, kde se uzdravovaly - na těle i na duši - společně s dětmi židovskými. V době odsunu musel čelit obvinění, že pomáhá nepřátelským žvlům.

Proti poválečnému násilí na Němcích během tzv. divokého odsunu vydalo prohlášení hned první poválečné setkání **Akademické Ymky**, jejíž mnozí členové (např. J. Šimsa, J. Valenta, R. Mareš, V. Klouda) přitom položili život v odboji proti nacistům. Stejně tak protestoval evangelický historik **Rudolf Říčan**.

Pozoruhodnou teologickou analýzu toho, jak souvisí únorový komunistický puč s vyhnáním a jeho důsledky, sepsal **v březnu 1948** novozákoník a jeden z nejbystřejších evangelických duchů 20. století **Josef B. Souček** ve svém „Dopisu do Ženevy“. Autor nikterak nezastírá, jak problém soužití se sudetskými Němci eskaloval Mnichovem a pokračoval za nacistické okupace. Avšak rozhodnutí vyřešit problém sudetoněmecké menšiny jednou provždy tím, že využijeme příznivé politické konstelace a Němce odsuneme, vidí jako projev nepřipadné vítězoslávy a krátkozraké pýchy: „Svůj nový život po osvobození jsme začali v duchu nezřízeného a bezuzdného nacionalismu. Bylo to přirozené a snad nevyhnutelné jako reakce na utrpení a ponížení okupace, avšak přece to byl duch falešný a odpovědní mužové našeho národa se mu měli postavit na odpor. ... Konkrétním výrazem tohoto nacionalistického ducha byl odsun sudetských Němců. ... v této snaze pomoci nepokrytě tvrdého, nebývalého a neslýchaného, ano obludného opatření se zabezpečit vidím projev *hybris* (pýchy), jež nemá nadějí na úspěch. Podle mne je tento nezkrocený nacionalismus, který se projevil odsunem, prvním zlem našeho života po květnu 1945, tím zlým kořenem, jehož je tento komunistický převrat prvním ovocem.“ (Celý dokument najdete v *Protestantu* 3, 4 a 5/1998)

Na tuto sebekritickou analýzu navázal pak dokument „**K problematice vysídlení sudetských Němců**“, který přijal jako oficiální stanovisko českobratrské církve její **synod v r. 1995**. Vyznává, jak jsme dlouhá léta ponechávali problematiku a bolesti odsunu jen oficiální komunistické propagandě a navazuje na onen kritický pohled Součkův: „...řešení problému vztahů Čechů k Němcům v českých zemích jejich globálním vysídlením po druhé světové válce jeví se nám, přes všechno povědomí minulých křivd, jako krok mravně pochybený.“ Deklarace vyvolala pozoruhodně vstřícnou – a kající – odezvu u německých evangelíků. Přečíst si to vše, včetně historického přehledu společné česko-německé církevní komise, můžete ve sborníku „Rozdělující zeď je zbořena“. Synodní rada ho vydala v r. 1998 a leží na každé faře.

Je to už 15 let, během kterých se ukázalo, že strašení sudeťáky je pořád ještě kartou (schválně neříkám argumentem), na kterou lidé v naší společnosti slyší. Na strašení ovšem slyší ti, kdo se zabýdli v předsudcích a kdesi v hloubi tuší nevyznanou, zamlčovanou vinu. Církev je tu od toho, aby vyznání vlastních vin a nabíd-

ku ke smíření připomínala jako postoj, který nese své dobré ovoce nejen ve vztahu k Bohu, ale i uprostřed dějin a jejich násilí. A také, aby připomínala lidi, kteří v dané době nešli s proudem, věřili, že spravedlnost souvisí s lidskostí a spolulidskostí, a nebáli se to svým nasazením, svědectvím či svým postojem vyjádřit.

Tomáš Trusina

➤ NEBOJTE SE ZAKLEPAT NA SPRÁVNÉ DVEŘE

Nás, kteří jezdíme auty do práce, bydlíme ve vlastních domech, nakupujeme ve velkém, od rána do večera média válčují zprávami, jak špatně se máme a jak bude ještě hůř a co všechno máme udělat, aby hůř nebylo. Zdaleka ne tak často se mluví o tom, co dělat, když se člověk doopravdy potýká s chudobou. Nedávno jsem slyšela vyprávět o starší paní, které po zaplacení nájmu a dalších poplatků spojených s bydlením zůstane padesát korun na den. Starší lidé s extrémně nízkými příjmy často trpělivě svádí dennodenní boj s chudobou a mají pocit, že doba je zlá a nic se s tím nedá dělat. Stát přitom má nástroj, který alespoň v těch nejkřiklavějších případech zmírňuje dopad stále vzrůstajících nákladů na bydlení, na životní úroveň lidí. Lidem s příjmy, které neodpovídají přiměřenému nájemnému v dané oblasti, poskytuje ze systému státní sociální podpory takzvaný **příspěvek na bydlení**.

Zjednodušeně lze říct, že o tuto dávku může žádat osoba, která je občanem ČR, případně cizincem s trvalým pobytem v ČR, je vlastníkem nebo nájemcem bytu a je v něm přihlášená k trvalému pobytu. Poskytování příspěvku podléhá testování příjmů společně posuzovaných osob. Do rozhodného příjmu se započítají veškeré čisté příjmy včetně dávek nemocenského a důchodového pojištění a podpory v nezaměstnanosti všech osob trvale hlášených v bytě vždy za čtvrtletí.

Nárok na dávku vzniká, jestliže 30 % (v Praze 35 %) těchto příjmů nestačí k pokrytí nákladů na bydlení (sem patří kromě nájemného i náklady spojené s bydlením např. elektrina, plyn, atd.) a zároveň těchto 30 % (v Praze 35 %) příjmů je nižší než příslušné normativní náklady stanovené zákonem. Normativní náklady na bydlení jsou stanoveny jako průměrné náklady na bydlení podle velikosti obce a počtu osob žijících v bytě. Zahrnují částky nájemného v souladu se zákonem o nájemném, dále ceny služeb a energií. Normativní náklady na bydlení jsou propočítány

na přiměřené velikosti bytů pro daný počet osob v nich trvale bydlících. Výše částek normativních nákladů na bydlení se každý rok mění.

Jinými slovy, **pokud člověk s nízkými příjmy nemá extrémně drahý nebo neúměrně velký byt a pokud v bytě nejsou trvale hlášeny další osoby s vyššími příjmy** (třeba děti, které zde fakticky nebydlí) **určitě stojí za to o příspěvek na bydlení požádat.** Žádost se podává na oddělení státní sociální podpory úřadu práce podle trvalého bydliště.

ÚP Benešov, Dukelská 2080, Benešov

ÚP Vlašim, Dvořákova 1394, Vlašim

ÚP Votice, Komenského náměstí 700 (budova městského úřadu), Votice

Petra Povolná, ředitelka Diakonie Vlašim

Postní a velikonoční program – Sedlec-Prčice (2013)

14.3. Čtvrtek – 18.00 – biblická hodina pro děti

18.45 – konfirmační příprava

15.3. Pátek – 19.00 – biblická hodina pro dospělé

17.3. Neděle – 5. postní: 8.30 – bohoslužby

21.3. Čtvrtek – 18.00 – biblická hodina pro děti

18.45 – konfirmační příprava

24.3. Neděle – Květná: 8.30 – bohoslužby

28.3. Čtvrtek – 18.00 – biblická hodina pro děti

18.45 – konfirmační příprava

29.3. Velký Pátek – 17.00 – bohoslužby s vysluhování VP

31.3. Neděle velikonoční: 8:30 – bohoslužby

Výroční sborové shromáždění bude tentokrát až 7. dubna.

**V týdnu 21.–28. července zveme děti
na TÁBOR VE STRMĚCHÁCH
Téma: Eliáš, aneb Kontra-baal
sbor Benešov**

Zpráva o hospodaření benešovského sboru

V uplynulém roce 2012 jsme se snažili šetřit sborové náklady a pokud možno naplnit rozpočtované sborové příjmy. Celkové náklady činily 228 251,78 Kč, celkové výnosy 211 034,28 Kč.

Při srovnání roku 2011 a 2012 jsme náklady snížili o 1,5 tisíce korun, ovšem výnosy byly nižší o téměř 54 tisíc korun. Proti rozpočtu na rok 2012 byl rozdíl v obou položkách výrazný: náklady byly nižší o 36 tis. Kč, výnosy o 53 tis. Kč.

V nákladech jsme především nevyčerpali prostředky na plánovanou údržbu; souviselo to i s menšími zdroji financování. U sborových příjmů je potřeba se trochu zastavit – proti rozpočtu i skutečnosti minulého roku jsou zřejmá tato fakta:

- sborové sbírky jsou zhruba na skutečnosti minulého roku i plánu
- dary členů i nečlenů jsou výrazně nižší proti minulému roku i proti plánu
- salár je nižší o 5- 6 tisíc jak proti minulému roku, tak proti plánu

Děkujeme všem, kteří na sbor pamatují a jejichž finanční obětavost trvá. Připomínáme členům sboru, že se postupně budeme muset vyrovnat se snižováním státního příspěvku na platy farářů a jejich krytí z vlastních sborových zdrojů.

Mirka Nulíčková

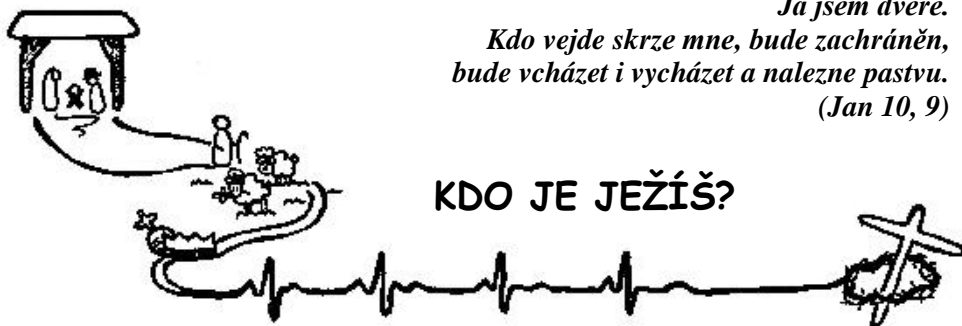
Hospodaření soběhrdského sboru v roce 2012

Účetní uzávěrka v době vydání časopisu ještě neproběhla, proto uvedu jen čísla předběžná. Běžné příjmy činily 317 814 Kč (z toho salár 179 942 Kč). Výměna oken na faře nás přišla na 445 552 Kč (z toho 227 000 kryl dar Jeronýmovy Jednoty), za akumulární nádoby ke kotli jsme vydali 51 700 Kč. Zbývající náklady činily 340 176 Kč. V nich jsou skryty četnější výdaje na opravy (nový boiler, termostatické ventily, vložkování komína atd.). Spotřeba energie (elektrina a pelety) nás – po odečtení příspěvku faráře – přišla na 62 622 Kč. Schodek hospodaření je prozatím kryt půjčkami (od Jeronýmovy jednoty a od člena sboru). Děkujeme Vám všem, kteří nám svým salárem a dary pomáháte sbor financovat. -jr-

Já jsem dveře.

*Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn,
bude vcházet i vycházet a nalezne pastvu.*

(Jan 10, 9)

KDO JE JEŽÍŠ?

letní setkání dětí v Luhu u Čími na břehu Slapské přehrady

Milí rodičové a děti,
přijměte naše pozdravy a pozvání k dalšímu letnímu dobrodružství na březích Slapské přehrady.

Již po třetí se vydáme na cestu dobou novozákonní. Určitě vás mnohokrát napadla otázka: Kdo to ten Ježíš vlastně je? Právě na tuto otázku budeme hledat odpověď. Bude nás čekat spousta úkolů, při kterých nebude nouze o překvapení, kým všim je Ježíš. On sám nám bude na této cestě průvodcem a učitelem.

Zdraví vedoucí

Ještě pár údajů:

- KDY? ➤ Od soboty 17. 8. 2013 do soboty 24. 8. 2013
- KDE? ➤ Stanové tábořiště „Dům Dobré naděje“ v Luhu u Čími
- PRO? ➤ Děti a praktikanty ve věku od 6 do 17 let
- CENA? ➤ 1 300,- Kč

Milí rodiče, pokud se rozhodnete svěřit nám v důvěře svá „dítka“, vyplňte přihlášku a zaplatte zálohu ve výši 700,- nebo můžete zaplatit částku i celou. Vše můžete poslat na níže uvedenou adresu nebo osobně předat nejpozději do 20. června 2013 na faře nebo Věře Hudcové (počet dětí je kapacitně omezen, bude rozhodovat datum podání přihlášky). Prosíme, abyste na přihlášce připsali informaci o stanu (zda jej máte a jak je velký).

Adresa: Farní úřad ČCE, Soběhrdy 21, 256 01 Benešov.

Zálohu je možné převést i na náš běžný účet číslo 1190782/0300 s variabilním symbolem 60603. Pokud zaplatíte zálohu převodem na účet, poznamenejte to prosím na přihlášku. Je možné zálohou zaplatit celou částku.

BLAHOPŘEJEME

K narozeninám

V minulém čísle jsme vynechali 70. narozeniny Zlaty Birošové z Čerčan. Dodatečně gratulujeme!

Duben: Vlasta Havlíková, Hvězdonice – 83 let; Koten Josef, Senohraby – 80 let; Mourková Jitka, Zvánovice 84 let; Velebil Jiří, Vodslivy – 75 let;

Květen: Drábková Marie, Benešov – 79 let; Piškulová Anna, Přestavky – 75 let; Podroužková Liba, Čerčany – 80 let;

Červen: Dostálová Božena, Přestavky – 60 let; Kružíková Michaela, Praha – 45 let; Luzum Zdeněk, Ostředek – 60 let; Vaněk František, Čerčany – 65 let; Tůmová Jitka, Čakov – 55 let

DĚTI

Květen: Kysela Stanislav, 6 let; Ratajová Kristina, Vysoká Lhota – 16 let; Svobodová Anna, Přestavky – 15 let;

Červen: Bubla Filip, Klokočná – 12 let; Šafaříková Kateřina, Praha – 15 let;

Na SBOROVOU DOVOLENOU RODIN A JEDNOTLIVCŮ

zveme v týdnu od 28. července do 4. srpna
ve Strměchách.

Můžete přijet na celý týden nebo jen na den či dva. Vítání budou přátelé ze sousedních sborů!

Přihlašujte se v Benešově na faře.

Velikonoční program evangelíků v Benešově a Vlašimi

Benešov (Husova 656)

úterý 26.3. od 19,00 – Pašijní čtení evangelia

Velký pátek 29.3. od 18,30 – bohoslužby s Večeří Páně

Hod Boží velikonoční 31.3. od 10,00 – bohoslužby s Večeří Páně

Vlašim (Benešovská 507)

Velký pátek 29.3. bohoslužby od 17,00 s Večeří Páně

Hod Boží velikonoční 31.3. bohoslužby od 8,30 s Večeří Páně

FS ČCE Benešov: Husova 656, 256 01 Benešov. Kazatel: farář Tomáš Trusina,
tel: 317 722 215, e-mail: benesov@evangnet.cz, www stránky: benesov.evangnet.cz.
Číslo účtu 233563947/0300

Kurátor: Jiří Zavadil

FS ČCE Soběhrdy: Soběhrdy čp. 21, 256 01 Benešov. Kazatel farář: Petr Turecký
tel.:317 795 634; e-mail: sobehrdy@evangnet.cz, www stránky: sobehrdy.evangnet.cz.
Číslo účtu 1190782/0300.

Kurátor: Jan Rataj

FS ČCE Sedlec-Prčice: Karla Burky 150, 257 92 Sedlec-Prčice.Kazatel: jáhenka
Pavla Janděčková, , tel. 604185520, email: sedlec-prcice@evangnet.cz
Číslo účtu 191782497/0300

Kurátor: Petr Dubský

*V případě, že nejste s kazatelem v pravidelném kontaktu a stojíte o návštěvu,
můžete ho nebo ji požádat na příslušném farním telefonu.*

Adresa redakce: FS ČCE Soběhrdy 21, 256 01 Benešov

Sazba Marie Stolařová e-mail: marie.stolarova@centrum.cz

Vychází 4 x ročně, počet výtisků 400.

Pro členy ČCE v Benešově, Soběhrdech a Sedleci-Prčici zdarma.

Uzávěrka příštího čísla Soběhrdského bratra bude 1. června 2013

Soběhrdský bratr:

Vydává sbor ČCE v Benešově a

sbor ČCE v Soběhrdech

